

prima instanță: L. Curcă
instanța de apel: N. Craiu,
L. Popova, M. Guzun

dosarul nr. 2ra-2286/14

Î N C H E I E R E

24 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Vera Macinskaia, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Crugleanco Raisa, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cneazev Igor și Cneazeva Taisia împotriva Raisei Crugleanco, intervenient accesoriu SRL „Cimișlia – Gaz” cu privire la restabilirea conductei de gaz, înlăturarea obstacolelor în folosirea conductei de gaz, încasarea prejudiciului material și cererea reconvențională înaintată de către Crugleanco Raisa împotriva lui Cneazev Igor și Cneazeva Taisia privind încasarea prejudiciului cauzat prin distrugerea gardului și deposedarea lotului de teren, încasarea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2014,

c o n s t a t ă

La data de 19 august 2011 Cneazev Igor și Cneazeva Taisia au depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Crugleanco cu privire la restabilirea conductei de gaz care alimentează casa de locuit nr. 1 din str. Crasnoarmeiscaia din or. Basarabeasca, încasarea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

În motivarea acțiunii Cneazev Igor și Cneazeva Taisia au menționat că în luna noiembrie 2007 cu acordul Raisei Crugleanco a fost instalată conducta de gaze, care

alimenta casa unde locuiește. Ulterior, Crugleanco Raisa de sinestătător a distrus conducta de gaze prin ce a sistat alimentarea casei de locuit situată pe adresa or. Basarabeasca, str. Crasnoarmeiscaia, 1.

Cneazev Igor și Cneazeva Taisia susține că Crugleanco Raisa prin acțiunile sale i-a pricinuit pagubă morală în mărime de 10000 lei.

Solicită Cneazev Igor și Cneazeva Taisia ca Crugleanco Raisa să-i restabilească conducta de gaze care alimentează casa de locuit de pe adresa or. Basarabeasca, str. Crasnoarmeiscaia, 1 și să-i achite prejudiciul moral cauzat în mărime de 10000 lei.

La 19 septembrie 2013 Crugleanco Raisa a înaintat cerere reconvențională împotriva lui Cneazev Igor și Cneazeva Taisia privind încasarea prejudiciului cauzat prin distrugerea gardului în mărime de 1000 lei, prin deposedarea lotului de teren în sumă de 5000 lei, cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei. Ca temei s-a invocat că, lotul de pământ pe care a fost instalată conducta de gaze îi aparține cu drept de proprietate, iar Cneazev Igor și Cneazeva Taisia fără a dispune de actele necesare și fără acordul ei, în procesul de instalare a conductei de gaze, au distrus gardul, conectându-se la rețeaua de gaze.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 04 octombrie 2013 cererea de chemare în judecată înaintată de Cneazev Igor și Cneazeva Taisia s-a admis parțial. S-a obligat Crugleanco Raisa să repare conducta de gaz ce alimentează cu gaze naturale casa de locuit situată în or. Basarabeasca, str. Krasnoarmeiscaia, 1. S-a obligat Crugleanco Raisa ca pe viitor să nu creeze obstacole la funcționarea gazoductului ce trece pe teritoriul proprietății sale. S-a încasat de la Crugleanco Raisa în beneficiul lui Cneazev Igor și Cneazeva Taisia în contul recuperării cheltuielilor de judecată 102 lei. În rest acțiunea s-a respins. Cererea reconvențională înaintată de către Crugleanco Raisa s-a respins ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2014 s-a respins apelul declarat de Crugleanco Raisa, s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 22 mai 2014 Crugleanco Raisa a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea și admisă cererea reconvențională.

În motivarea recursului Crugleanco Raisa a invocat că instanța de apel și instanța de fond au încălcat normele de drept material și le-au aplicat eronat pe cele puse la baza deciziei și hotărârii, ca urmare a faptului că nu a aplicat legea care trebuia aplicată, precum și a admis alte încălcări decât cele stabilite în partea ce ține de administrarea probelor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs, precum că instanța de apel și instanța de fond au încălcat normele de drept material și le-au aplicat eronat pe cele puse la baza deciziei și hotărârii, ca urmare a faptului că nu a aplicat legea care trebuia aplicată, precum și a admis alte încălcări decât cele stabilite în partea ce ține de administrarea

probelor, nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal, or aprecierea instanței de apel este condiționată de particularitățile litigiului, care au fost determinate și apreciate cu argumentări adecvate, bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Conform art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentul invocat de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel.

Mai mult ca atât colegiul menționează că, în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și care circumstanțe impune concluzia respectivă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

În recursul declarat nu se regăsește argumentul cu privire la încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Astfel, instanța de recurs notează că Crugleanco Raisa nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca

fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul conchide, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuiu din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Crugleanco Raisa ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Crugleanco Raisa se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Iurie Bejenaru